

SENTÈNCIA 2003-46 DE 22 D'OCTUBRE DE 2003

SANITAT. Desallotjament d'un despatx al Centre Hospitalari. És conseqüència de l'extinció del contracte per a la prestació del servei d'hemodiàlisi. PROCÉS ADMINISTRATIU. Congruència amb el recurs administratiu previ. ACTES ADMINISTRATIUS. Notificació : l'interessat en tenia coneixement ja que es va adjuntar una certificació a la demanda civil interposada contra el mateix.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 5 de desembre de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va estimar parcialment la demanda interposada pel Sr. A.F. contra el Centre Hospitalari Andorrà i el M.I. Govern, i va anul·lar la resolució del primer de 31 de maig de 2000, confirmada en alçada pel segon el 19 de juliol del mateix any, mitjançant la qual es requeria l'agent per tal que procedís a desallotjar el despatx núm. 7 de la quarta planta de la Clínica Verge de Meritxell.

2n.- Contra l'expressada resolució, van formular recurs d'apel·lació tant la representació del Centre Hospitalari Andorrà com la de l'agent, el qual van formalitzar mitjançant escrits presentats a la Secretaria d'aquesta Sala l'11 i 12 de febrer de 2003, respectivament.

En el seu recurs, la representació del Sr. A.F. discuteix la declaració d'incongruència que conté la sentència apel·lada respecte de la sol·licitud de què es reconegui el dret de l'agent a consultar com a metge nefròleg en el Centre Hospitalari Andorrà. En segon lloc, demana que es condemni el Centre al pagament de les costes causades en ambdues instàncies.

Per la seva part, el Centre Hospitalari defensa que les resolucions administratives impugnades s'ajusten a dret, ja que l'agent ocupava a precari el local litigiós i, a més, s'havia resolt ja el contracte que vinculava les parts i que tenia per objecte la prestació del servei d'hemodiàlisi, de manera que no hi havia títol que emparés la utilització de la consulta.

3r.- Es va donar trasllat dels esmentats recursos d'apel·lació a les respectives contraparts i a la representació del M.I. Govern, per tal que poguessin contestar-los en el termini legal, tràmit que van evacuar en temps i forma.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar els arguments que van considerar més adients a la defensa de llurs pretensions.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Convé resoldre en primer lloc la qüestió relativa a l'existència o no d'incongruència entre les peticions que l'agent ha formulat en el seu escrit de demanda i les que anteriorment havia plantejat en via administrativa. Com és lògic, aquesta resolució ha de partir del contingut de l'article 34 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, que disposa que la demanda ha de contenir "la petició precisa i congruent amb el recurs administratiu previ, sobre la que es demana el pronunciament de l'òrgan jurisdiccional".

En aquest cas, la demanda sol·licita la declaració de nul·litat o, subsidiàriament, l'anul·lació dels actes administratius impugnats i, de forma subsegüent, que es declari que l'agent "té dret a consultar en el C.H.A. com a metge nefròleg", mentre que en el previ recurs d'alçada presentat davant el M.I. Govern només es demanava que es deixés sense efecte l'acte impugnat.

Ara bé, encara que en el recurs administratiu previ no es va sol·licitar *expressis verbis* la reposició de l'agent en l'ús del despatx que venia utilitzant al Centre Hospitalari, no es pot oblidar que la declaració d'invalidesa de la resolució impugnada comporta necessàriament aquest resultat, en deixar-se sense efecte el requeriment adreçat al Sr. A.F. per tal que abandonés les instal·lacions hospitalàries.

D'aquesta manera, s'ha de concloure que la segona de les sol·licituds que es formula en la demanda no és de cap manera una pretensió independent de l'anul·lació de l'acte impugnat, sinó la seva conseqüència necessària, de manera que no es pot apreciar que existeixi una incongruència entre les pretensions formulades en via administrativa i jurisdiccional, sinó que aquesta darrera es limita a precisar amb un major detall els efectes derivats de la declaració d'invalidesa de l'acte administratiu.

En conseqüència, no existeix cap obstacle processal que impedeixi l'examen del conjunt de les peticions que conté l'escrit de demanda.

Tercer.- Com ja es va avançar en l'Aute d'aquesta Sala de 22 d'octubre de 2001, que va resoldre definitivament l'excepció d'incompetència de jurisdicció que havien plantejat les parts demandades, l'ordre de desnonament que es conté en les resolucions impugnades porta causa de l'extinció del contracte signat l'1 de juny de 1996 entre l'agent i el S.A.A.S. per a la prestació del servei d'hemodiàlisi.

Així resulta, d'una banda, de l'apartat 6è. del propi contracte, que preveu la realització de consultes privades ambulatories de nefrologia, junt amb la prestació del servei d'hemodiàlisi, i n'estableix la contraprestació que s'ha de fer efectiva al Centre Hospitalari, i en segon lloc de la pròpia resolució impugnada de 31 de maig de 2000 de la Direcció del Centre, que parteix de la situació creada per l'extinció del vincle contractual de l'agent amb l'hospital.

És cert que, com a conseqüència de la suspensió de la prestació del servei d'hemodiàlisi, la consulta privada va ser duta a terme en un altre local diferent, dins del mateix centre hospitalari, però això s'ha d'entendre com la modificació d'un aspecte secundari del contracte, realitzada de mutu acord per les parts, i no com l'establiment d'una nova relació jurídica entre els interessats, ni com una situació de precari.

En conseqüència, s'ha de concloure que, un cop extingit el contracte d'1 de juny de 1996, que tenia per objecte tant la prestació del servei d'hemodiàlisi com la consulta privada de nefrologia, no resulten contràries a dret les resolucions impugnades, mitjançant les quals es requereix l'agent per tal de desocupar el local on desenvolupava l'esmentada consulta ambulatoria.

Quart.- La sentència apel·lada considera, però, que la resolució del contracte no ha estat degudament notificada a l'agent, de manera que no és eficaç per tal de privar el metge de l'ús del despatx on passava consulta.

Tanmateix, l'examen de les actuacions permet apreciar que, si bé és cert que la notificació notarial de la resolució del contracte no va donar resultat positiu, posteriorment es va interposar una demanda civil contra l'agent, en reclamació d'una indemnització pels danys i perjudicis causats en l'execució del contracte de referència, a la que es va acompanyar, com a document adjunt, una certificació de l'acord adoptat el 16 de desembre de 1999 pel Consell Directiu del S.A.A.S., pel qual es procedia a la resolució definitiva del contracte d'1 de juny de 1996.

El trasllat a l'agent d'aquesta resolució, amb les solemnitats pròpies del procediment judicial, va tenir lloc amb anterioritat a que s'adoptés la resolució impugnada de 31 de maig de 2000, que requeria l'interessat per a desocupar el despatx que ocupava al Centre Hospitalari. En conseqüència, no es pot considerar que, en aquesta data, l'agent no tenia coneixement de la resolució del contracte, ni que, per això, tingués encara dret a la utilització del local litigiós. Ben al contrari, s'ha de concloure que, quan es van adoptar els actes impugnats, el contracte d'1 de juny de 1996 es trobava resolt, de manera que resulten plenament ajustades a dret aquestes resolucions administratives.

Cinquè.- No s'aprecia especial temeritat ni mala fe en l'actuació processal de cap de les parts, de manera que no procedeix fer un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdúes instàncies.

Per tot això, s'ha d'estimar parcialment el recurs d'apel·lació que formula l'agent i íntegrament el del Centre Hospitalari Andorrà, amb la desestimació de la demanda inicialment formulada pel Sr. A.F..

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que formula la representació del Sr. A.F. i íntegrament el que interposa el Centre Hospitalari Andorrà, ambdós contra la sentència dictada el 5 de desembre de 2002, la qual es revoca i deixa sense efecte.

2n.- Desestimar la demanda inicialment formulada pel Sr. A.F. contra el Centre Hospitalari Andorrà i el M.I. Govern, en què es demanava l'anul·lació de les resolucions d'aquests organismes de 31 de maig i 19 de juliol de 2000, sense especial pronunciament sobre les costes causades en ambdúes instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.